

”NEJ till narkotika – JA till FN:s narkotikakonventioner”

Wien-deklarationen

Foto: UNODC

Måndagen den 14 april överlämnades det stöd för FN:s narkotikakonventioner och FN:s Barnkonvention från 1,3 människor i 63 länder, som hittills är resultatet av den namninsamling som HNN startade i slutet av förra året då Wien-deklarationen presenterades.

Wien-deklarationen kom till för att ge människor en möjlighet att uttrycka sitt stöd för FN:s narkotikakonventioner och genväret

blev långt större än väntat.

Stödet från 1,3 miljoner människor inkluderar bland annat stöd från 309 parlamentarikar och 185 organisationer, som alla tar ställning för konventionerna och mot en liten men välfinansierad och högljudd grupp, som försökt och kommer att fortsätta att försöka att underminera FN:s narkotikakonventioner.

Alla underskrifterna överlämnades i FN:s narkotikakommissionens plenarsal till Antonio Maria Costa, chef för FN:s narkotikabekämpning med säte i Wien (UNODC, United Nations Office on Drugs and Crime) och Patricia Olamendi, ordförande för FN:s narkotikakommission (CND, Commission on Narcotic Drugs) i närvaro av kommissionens delegater under FN:s narkotikakommissionens 46:e session, som hölls i Wien.

Det centrala budskapet var mycket klart: **”NEJ till narkotika – JA till FN:s narkotikakonventioner.”**

Från redaktion

Nummer 4 av ECAD:s nyhetsbrev ägnar vi åt den halvtidsgenomgång av UNGASS som hölls i Wien 8-17 april 2003. Medlemsländerna har nu förbundit sig till att uppnå mätbara resultat till år 2008 (se sidan 3).

Mötet i Wien gav oss möjlighet att uttrycka våra starka åsikter angående de eventuella liberala reformerna av FN:s narkotikakonventioner. En liberaliseringsgrupp har rekryterat ungefär 200 parlamentsledamöter från 27 länder för att uppmana till en sådan liberal reform.

Vi är väldigt glada över att kunna berätta att den kampanj som HNN initierat och ECAD:s medlemsstäder aktivt arbetat med har resulterat i 1,3 miljoner underskrifter världen över till stöd för de existerande FN-konventioner. Underskrifterna presenterades i Wien 14 april av Malou Lindholm, HNN:s biträdande chef, och Ellinor Frisk, en 15 årig tjej från Gotland, Sverige.

De deltog också vid ECAD:s tionde konferens för borgmästare i Stockholm 15-17 maj. På konferensen fick delegaterna nöjet att höra det tal Malou och Ellinor höll till de Förenta Nationerna i Wien. Vi har publicerat deras tal.

★ WIENDEKLARATION 2003

Anförande till narkotikakommissionen

Vid sitt anförande till narkotikakommissionens delegater sade HNN:s biträdande chef, MaLou Lindholm:

Ers Excellens, Fru Olamendi, herr Costa, ärade delegater, mina damer och herrar.

Vi är hedrade och stolta över att vara här idag för att överlämna 1,3 miljoner underskrifter till Förenta Nationerna och Narkotikakommissionen – underskrifter som visar det globala stödet för FN:s narkotikakonventioner och FN:s Barnkonvention, speciellt artikel 33 som säger att

”Stater ska vidta alla tillämpliga åtgärder, inklusive lagstiftande, administrativa, sociala och utbildningsinsatser för att skydda barn från illegalt bruk av narkotika och psykotropa

ämnen på sätt som definieras i de relevanta internationella överenskommelserna.”

De unga människor som finns med här idag, representerar de unga generationerna och deras framtid och de säger NEJ till narkotika. En del av dem har egna, bittra erfarenheter av bruket av illegala droger men har lyckats bli friska. En av dem kommer att tala till er om några minuter.

I flera år har en liten men högljudd och välfinansierad grupp individer och organisationer varit aktiva i sina försök att underminera FN:s narkotikakonventioner i syfte att underlätta tillgången till narkotika.

Se sidan 2

Nya medlemmar i ECAD

4 litauiska städer signerade Stockholm Resolutionen under konferensen den 15-17 maj. Vi välkomnar våra nya medlemmar!

ECAD är nu ett nätverk av 264 städer i 30 länder!

Kretinga

Kaunas

Alytus

Trakai

Anförande till narkotikakommissionen

Från sidan 1

För att uppnå sina syften har dom lanserat och 'lobbat' för en så kallad 'skademinskningspolitik', som i själva verket innebär att man ger upp kampen mot narkotika och narkotikamissbruk och accepterar dessa som en integrerad del i samhället.

Förespråkare för narkotika föreställer sig att 'skademinskningpolitiken' utgör det sluttande plan som banar väg för legalisering av narkotika. Om ni tillåter detta att ske skulle det utgöra ett allvarligt hot mot det globala samarbetet mot narkotika och allvarligt underminera FN:s narkotikakonventioner och FN:s barnkonvention. En överväldigande majoritet av världens befolkning motsätter sig starkt sådana idéer.

I november 2003 initierade HNN en världsomfattande kampanj, 'Wiendeklarationen 2003', till stöd för FN:s narkotikakonventioner och en human, restriktiv narkotikapolitik.

Sedan november 2003 har 1,3 miljoner människor - yngre, äldre, föräldrar, vetenskapsmän, experter, organisationer och 309 parlamentariker - visat sitt stöd för 'Wiendeklarationen 2003' och tusentals underskrifter fortsätter att komma in.

Vi är övertygade om att stödet från 1,3 miljoner människor får er att känna, och erkänna, det mycket stora globala stöd ni fått och fortsättningsvis kommer att få i ert viktiga arbete att bekämpa narkotika och narkotikamissbruk, i Förenta Nationerna eller i era nationella parlament.

Vi är övertygade om att ni känner tillit till och ansvar för nuvarande och kommande generationer.

Som ett exempel på det mycket imponerande engagemanget och stödet från vanligt folk, vill jag överlämna 50,000 underskrifter från staden Izhevsk, som ligger i de västra delarna av Uralbergen.

Underskrifterna representerar 10 procent av det totala antalet invånare i staden. Underskrifterna transporterades av kurir via tåg i 30 timmar till St Petersburg i Ryssland och sedan vidare därifrån med flyg till Sverige. 30,000 underskrifter har kommit från Italien, 10 procent av hela Islands befolkning har skrivit under 'Wiendeklarationen 2003'. En resolution antagen i Litauens parlament 18 mars 2003 konstaterar att 'Litauens Parlament ansluter sig till det grundläggande innehållet i Wiendeklarationen 2003 och har uppmanat frivilligorganisationer och allmänheten i Litauen att stödja deklARATIONEN'.

Jag vill nu överlämna ordet till Ellinor Frisk.

Tack för er uppmärksamhet.

MaLou Lindholms anförande följdes sedan av följande tal av 15-åriga Ellinor Frisk från Hassela Gotland,

Mitt namn är Ellinor Frisk. Jag är 15 år gammal och kommer från Sverige. Första gången jag använde narkotika var jag 13 år. Cannabis var min första drog och efter ett tag började jag bland annat med Rohypnol och Ecstasy och använde de drogerna dagligen under ett och ett halvt år.

Jag gav mig iväg hemifrån och sov utomhus, tillsammans med vänner eller folk jag mötte på gatorna. De flesta använde narkotika. Min erfarenhet är att cannabis definitivt är den stora inkörsporren till narkotika.

Mina föräldrar gjorde sitt bästa för att hindra mig från att använda narkotika, men utan framgång.

För tio månader sedan kom jag till ett behandlingshem för ungdom-

mar och jag har inte använt några droger sedan dess. Jag känner ingen längtan efter narkotika och jag har bestämt mig för att aldrig använda narkotika igen. Om jag inte kommit till behandlingshemmet är jag säker på att jag hade fortsatt att använda narkotika.

I juni kommer jag att sluta min grundskoleutbildning med gott resultat, tack vare behandlingshemmet. Min önskan är att bli jurist och arbeta mot brott och våld mot kvinnor.

En del människor och organisationer vill förändra eller göra sig av med FN:s narkotikakonventioner för att göra legalisering av narkotika möjlig. För mig skulle det vara en katastrof som skulle leda till mer missbruk, mer kriminalitet, mer våld och fler dödsfall. Att legalisera narkotika är som att ge en kniv till en massmördare.

Det som några kallar 'skademinskning' är bara ett annat ord för att hjälpa missbrukare till en sakta men säker död. Det är helt enkelt att ge upp kampen mot narkotika. FN:s narkotikakonventioner är ett av de viktigaste sätten att förhindra unga människor från att börja använda narkotika och bli missbrukare och därför ber jag er alla, delegater och regeringar, att göra allt ni kan för att leva upp till de FN-konventioner som ni skrivit under.

Tack.

Ellinor Frisk vid ECAD:s tionde konferens för borgmästare

Ministermötet i Wien

Den globala narkotikasituationen har förändrats sedan FN:s narkotikamöte 1998. Detta kräver ännu större grad av förståelse, fantasi och flexibilitet, sade Antonio Maria Costa, chef för FN:s kontor mot narkotika och kriminalitet (UNODC - United Nations Office on Drugs and Crime), när han den 16 april höll inledningsanförandet vid narkotikakommissionens ministermöte.

Mötet gav deltagarländerna tillfälle att utvärdera de framsteg som gjorts i 'halvtid' sedan man vid Generalförsamlingens specialmöte 1998 i en politisk deklARATION angav de mål som man tillsammans skulle uppnå i kampen mot narkotikan till år 2008. Vid detta specialmöte åtog sig fler än 150 regeringar att till år 2008 avsevärt och mätbart minska både tillgången och efterfrågan på illegala droger.

2003: "Framsteg mot fortfarande avlägsen mål"

Ur Antonio Maria Costas anförande

Antonio Maria Costa, verkställande direktör för Förenta Nationernas kontor mot narkotika och brottslighet, sade att Generalforsamlingens specialmöte varit en milstolpe på vägen mot en mer effektiv narkotikapolitik av tre anledningar. Först och främst för att den skapade frisk luft då regeringar unisont betonade vikten av en balanserad inriktning till problemet. Medan tidigare relevanta internationella konventioner fokuserat på odling, produktion och smuggling, dvs tillgångsdelen av ekvationen, hade 1998 års möte gett större företräde åt prevention, behandling och rehabilitering, alltså adderat frågor relaterade till efterfrågan.

För det andra, sade han, hade regeringar gjutit om sin narkotikapolitik i en större form genom att inse vidden av problemet och hur många delar av samhället som berörs. För det tredje hade specialmötet visat på vikten av ökad kunskap om drogproble-

matiken. Mötet önskade främja definierade internationella ansträngningar för att samla och systematisera information för att bättre kunna kartlägga det illegala drogproblemet. Möten, resolutioner och aktionsplaner var bra, konstaterade Costa, men fungerade verkligen narkotikapolitiken? Costa trodde att de närmaste två dagarna skulle komma att visa att den gjorde det.

Bland de positiva resultat som kunde noteras var att en märkbar minskning av opium- och kokaodlingar hade konstaterats i Sydostasien och Anderna, likväl som en minskning av kokain- och heroinmissbruk på de stora marknaderna i Nordamerika och Västeuropa. Vad gällde framtiden sade Costa att närvaron av 146 delegationer och fler än 75 ministrar framhävde att den internationella narkotikakontrollen åtnjöt ett starkt politiskt stöd. Grundprincipen om gemensamt ansvar, i en kontext av integrerad, balanserad och full

kunskap, bör vara mallen för gemensamt agerande.

Sedan 1998 har den globala narkotikasituationen förändrats, sade Costa. Detta kräver ännu större grad av förståelse, fantasi och flexibilitet. Narkotikapolitiken fick ändras i samma takt, baserad på det fundament som FN:s narkotikakonventioner och målsättningar stipulerat 1998. Man kan inte längre se den globala narkotikaproblematiken som en isolerad företeelse. Dessutom måste regeringar uppmärksammat följa den vetenskapliga utvecklingen av en möjlig användning av cannabis för medicinska ändamål. Det är även nödvändigt att låta en minskning av tillgång på droger följas åt av en minskning på efterfrågan, annars skulle priset på droger skjuta i höjden och man skulle komma in i en ond spiral utan slut.

Ministermötet i Wien

Philip Emafo, ordförande för FN:s internationella kontrollorgans styrelse (INCB), sade att en märkbar minskning av efterfrågan och tillgång på illegala droger även fortsättningsvis är det internationella samfundets mål. Denna målsättning är endast möjlig om regeringarna visar ett stort engagemang för narkotikarelaterade problem. Regeringar bör utforma objektiva och pålitliga mätinstrument för att utvärdera effektiviteten av respektive länders narkotikapolitik samt kontinuerligt skapa projekt för att minska tillgång och efterfrågan både på kort och lång sikt.

Under mötets diskussioner underströk talarna kraftigt principen om gemensamt ansvar i bemötandet av det globala narkotikaproblemet. Man betonade även behovet av starkt bilateralt, regionalt och internationellt samarbete för att bekämpa de hot som består i de nära kontakterna mellan illegal droghantering och annan transnationell organiserad brottslighet, såsom terrorism och penningtvätt. Vikten av alternativa utvecklingsprogram, särskilt för de länder som har beslutat om åtgärder för att minska och utrota illegala grödor, framhölls också.

EUROPEAN CITIES AGAINST DRUGS 10th Anniversary Mayors' Conference

All konferensmaterial är nu tillgängligt på Internet www.ecad.net och genom ECAD:s huvudkontor i Stockholm: Paulina.lonnroth@stadshuset.stockholm.se

Välkommen!

Målet är 25 miljoner underskrifter — insamlingen fortsätter

Chefen för FN:s narkotikabekämpning, Antonio Maria Costa, påpekade i sammanhanget den avgörande roll frivilligorganisationerna måste spela i det preventiva arbetet mot narkotika och erinrade om uppmaningen från de unga till delegaterna att fullfölja sitt ansvar att bevara konventionerna och skydda unga människor världen över. Vad vi sett nu, sa Costa, "är ett strålande exempel på kraften i samarbetet med allmänheten när det gäller drogprevention."

Efter att transporten av underskrifterna till stöd för FN:s narkotikakonventioner och den 33:e artikeln i FN:s Barnkonvention till Wien påbörjades förra veckan, har ytterligare närmare 20.000 namnunderskrifter kommit in, som inte redovisats till FN.

HNN har nu beslutat fortsätta insamlingen av underskrifter och målet är 25 miljoner underskrifter till år 2008 då FN:s narkotika-

kommission möts för att efter tio år utvärdera resultatet av de beslut som togs vid FN:s generalforsamlings speciella session om narkotika (UNGASS) i New York i juni 1998.

Vi uppmanar därför alla våra läsare att aktivt fortsätta insamlingen av underskrifter till stöd för 'Wiendeklarationen 2003' och därmed stöd för narkotikakonventionerna och FN:s Barnkonvention.

Vi vill samtidigt passa på att tacka alla, ingen nämnd och ingen glömd, för det enorma arbete som lagts ned för att under många timmar samla in tiotusentals namnunderskrifter. Ert arbete kommer inte att glömmas bort i och med att det mycket påtagliga resultatet av era insatser nu har nått FN och de delegater från hela världen som regelbundet samlas för att diskutera den globala narkotikapolitiken.

Seminarium om droger Minsk, Vitryssland

Björn Fries i Minsk

Den 27-28 mars ordnades ett svensk-vitryskt seminarium om droger i Minsk, Vitryssland. Bland arrangörerna fanns Socialdemokraterna och den vitryska organisationen

"Kalegium". Mer än 70 representanter för organisationer som arbetar med prevention, rehabilitering och utbildning i drogfrågor, representanter för olika kommunfullmäktige och andra intresserade från Vitryssland, Moldavien och Ryssland deltog i seminariet.

Från den svenska regeringen kom Björn Fries, narkotikapolitisk samordnare, för att berätta om svensk syn på narkotikapolitik. Han underströk att den svenska modellen är byggd på tre lika viktiga pelare: prevention, behandling och kontroll.

Efter hans tal började en livlig diskussion. Publiken ställde frågor angående rollen av en strikt kontroll och hur man kan nå balansen mellan prevention och behandling. Representanter från olika kommunfullmäktige var intresserade av att få veta hur kommittén "Mobilisering mot narkotika" är uppbyggd, vilka finansiella resurser den har samt hur mycket de satsar på att arbeta med ungdomars attityder i drogfrågor.

Nadja Avsievitch, Kalegiums ordförande, följer noggrant den svenska diskussionen om att permanenta sprututbytesverksamhet i Malmö och Lund. Hon frågade regeringens

samordnare Björn Fries:

- Ser du ingen motsägelse i det faktum att ert samhälle å ena sidan kämpar mot droger och att ni å andra sidan har för avsikt att ge sprutor till narkomaner?

Björn Fries svarade att verksamheten har pågått i de två städerna i 16 år. Enligt hans åsikt kan sprututbyte bli en del av svensk narkotikapolitik förutsatt att man tillhåller alla nödvändiga hjälpmedel, utbildar personal samt att kvaliteten kan garanteras.

- Jag ser ingen motsägelse här om allt är gjort som det ska, avslutade Fries.

"Man kan fråga: Är det möjligt att vara restriktivt utan att vara repressivt? Mitt svar är "ja". För en restriktiv politik ska vara framgångsrik ska den vara humanistisk"
Björn Fries

I några vitryska städer som drabbats av "narkotikaepidemin" (en rapid spridning av narkotikamissbruk under de senaste 10 åren) och HIV har olika sprututbytesverksamheter redan pågått i flera år. De finansieras dels med kommunala medel och dels från utländska källor. Det finns också kommuner som ser den svenska restriktiva modellen som framgångsrik och passande till drogsituationen i Vitryssland. Pinsk är ett exempel på en kommun som tycker att svenska politiken är bra. "Kalegium" driver där med hjälp av en rad svenska organisationer (bland annat "Stöd för Kalegium i Vitryssland" och RNS) projektet "Drugbox". Ett projekt där man utbildar lärare och specialister om droger med hjälp av svenska utbildningsmedel.

Vad gäller vitryska statens åsikt i narkotikafrågan kan man se en tendens till allt striktare lagar mot narkotikahandel och narkotika-

produktion. Själva konsumtionen av droger är inte straffbar. Omkring 27 statliga strukturer driver olika verksamheter i området. Finansiella resurser riktas dock mest till kontrollerande verksamheter, d.v.s. polis. Prevention och behandling drivs huvudsakligen av ideella organisationer som får ganska lite stöd från staten.

Svensk-vitryska seminariet blev till nytta för alla organisationer och kommuner som väljer ett restriktivt sätt att arbeta mot droger. ECAD hoppas att några vitryska städer kan ansluta sig till vårt nätverk av medlemsstäder i en snar framtid.

P.S. Vitryssland: 10 miljoner invånare, ligger mitt i Europa mellan Polen och Ryssland. Landet har skrivit under alla FN:s konventioner om droger. Narkotikapolitiken är under uppbyggnad. Svåra villkor att etablera ideella organisationer och driva internationella verksamheter.

Mer information om landet finns på hemsidor www.vitryssland.nu (kultur, media, politik) och www.belarus.nu (socialdemokraternas hemsida om situationen i Vitryssland).

*Våra europeiska samhällen har experimenterat med och utvärderat både tolerans och intolerans för användande av illegala droger och drogmissbruk. Det är våra reflektioner över detta som guidar oss mot icke-användning. Detta tillsammans med omsorg om **våra barns** hälsa.*